

...

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.383/2021/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. április 6. napján tartott másodfokú tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A pénzmosás bűntette miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. november 15. napján kihirdetett 7.B.546/2020/10. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlottat – próbára bocsátás intézkedés helyett - 4 (négy) hónap szabadságvesztésre ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtását egy (1) év próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell végrehajtani, és ebben az esetben az I.r. vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt1 I.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy az I. r. vádlott születési helye helyesen: szül.adatok1.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék 2021. november 15. napján kihirdetett 7.B.546/2020/10. számú ítéletében Terheltl I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont és (5) bekezdés]; s ezért őt 2 évre próbára bocsátotta, valamint vele szemben 1000 forint vagyonekobzást alkalmazott. Kötelezte továbbá az eljárás során felmerült 72.712- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítéletet annak kihirdetésekor az I.r. vádlott és védője tudomásul vette, az ügyészség a perorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapon belül súlyosításért, intézkedés helyett büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. A fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a Btk. 65.§ (1) bekezdésének figyelmen kívül hagyásával, törvénysértően alkalmazott a vádlottal szemben próbára bocsátás intézkedést. A Btk. 65.§ (1) bekezdése alapján vétség, vagy háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő büntett esetén van helye a büntetés kiszabásának próbaidőre történő elhalasztására. Az I.r. vádlott terhére megállapított pénzmosás büntette ellenben 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így a törvényi rendelkezések alapján nevezettel szemben büntetés kiszabása indokolt.

[3] Egyben rámutatott arra, hogy az I.r. vádlott személyi körülményei körében értékeltekre, valamint a bűncselekmény tárgyi súlyára tekintettel nevezettel szemben a törvényi minimumhoz közelítő tartamú, felfüggesztett szabadságvesztés büntetés alkalmas a büntetési célok eléréséhez.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.908/2021/2. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Az ügyben a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata alapján nem indítványozta nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését, továbbá utalt arra, hogy a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján bejelentett fellebbezésre tekintettel a 590. §. (3) és (5) bekezdése értelmében a felülbírálat terjedelme korlátozott. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezésre okot adó relatív, vagy abszolút eljárási szabálysértést nem vétett, ugyanakkor kifogásolta, hogy a helyes döntés ellenére a bűncselekmény minősítésénél nem tért ki a Btk. 2. § alapján a bűncselekmény elbírálásakor hatályos Btk. alapján történő elbírálásának indokaira. Ettől eltekintve a másodfokú eljárásban a Be. 592.§ (2) bekezdés a) pontja értelmében irányadó tényállás alapján a bűnösségre vont következtetést és a bűncselekmény anyagi jogi minősítését törvényesnek ítélte. Rámutatott ugyanakkor, hogy az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény büntett, amelynek büntetési tétele 5 évig terjedő szabadságvesztés, így az elsőfokú bíróság a Btk. 65. § (1) bekezdésének megsértésével alkalmazott próbára bocsátás intézkedést a vádlottal szemben. Az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek tartotta.

[5] Az ügyészség fellebbezése alapos.

[6] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – a bejelentett fellebbezés tartalmára tekintettel – a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján, az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezése tekintetében bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést a Be. 583.§ (3) bekezdés a) pontja alapján az alkalmazott intézkedés tekintetében jelentette be az ügyészség. Ezen túlmenően elvégezte a Be. 590.§ (5) bekezdése szerinti vizsgálatot, a (7) bekezdés értelmében a felülbírálat hivatalból kiterjedt továbbá az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

[7] A törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, így a 607. § (1) és a 608. § (1) bekezdésében, avagy a 609. § (1) bekezdésében megjelölt hatályon kívül helyezési ok nem merült fel [Be. 590.§ (5) bekezdés a) és b) pontja].

[8] A törvényszék az ügyben a Be. 499.§ (1) bekezdésének megfelelően előkészítő ülést tartott, melyen az I.r. vádlottat az eljárási jogairól a Be. 185.§ (1) bekezdésének megfelelően tájékoztatta, továbbá a Be. 500.§-ának megfelelően figyelmeztette az előkészítő ülés lényegére, a bűnösségének beismerése és a tárgyaláshoz való jog lemondásának következményeire, illetve bizonyítási indítványainak előterjesztésének lehetőségére, annak korlátaira. Tekintettel arra, hogy Terheltl I.r. vádlott a bűnösségét nem ismerte be, az ügyben tárgyalást tűzött ki, majd ennek során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat is maradéktalanul betartotta, a büntetőeljárásban részt vevő személyek a törvényes jogaitak teljeskörűen gyakorolhatták.

[9] A Be. 591.§ (2) bekezdés a) pontja értelmében – a perrendszerű eljárásból és a bizonyítás törvényességéből is következően – az elsőfokú ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[10] A fentiek szerint irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségének megállapítása okszerű, a bűncselekmény anyagi jogi minősítése pedig törvényes.

[11] Abban az esetben, ha a fellebbezés kizárólag a büntetésre, illetve az intézkedésre vonatkozó rendelkezés ellen irányul, az ügydöntő határozat indokolásának (a Be. 561.§ (2) bekezdése értelmében) ki kell térnie a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény minősítésére is. Akkor, ha a bíróság a főszabálytól eltér, és a Btk. 2.§-a alapján az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezésekre alapítja a minősítést, úgy annak indokait is rögzítenie kell, ez a minősítés elválaszthatatlan része, ugyanis a Btk. 2. § törvénysértő alkalmazása felülvizsgálati ok. [vö. A Kúria Joggyakorlat-elemző csoportjának a „Határozatszerkesztés” tárgykörben 2014. évben végzett elemzés megállapításairól szóló Összefoglalójának „Az elsőfokú büntető ügydöntő határozatok szerkesztésének elvei és gyakorlata” címet viselő 6. sz. melléklet 43. oldal]

[12] Minthogy pedig az ügyben a vádirati jogi minősítés értelemszerűen nem kötötte az elsőfokú bíróságot, és a Be. 590.§ (5) bekezdés d) pontja alapján a felülbírálatnak a cselekmény jogi minősítésére is ki kellett terjednie, egyetértett a másodfokú bíróság a főügyészséggel abban, hogy – jóllehet, a jogi minősítés maradéktalanul helyes és törvényes volt – az elsőfokú bíróság adós maradt a Btk. 2.§-ára utalással, és annak magyarázatával,

miért tartotta a vádhatósággal egyezően kedvezőbbnek a vádlottra nézve az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezéseit.

[13] E körben annyit jegyez meg tehát a másodfokú bíróság, hogy a tényállásban írt cselekmény az elkövetéskori Btk. szerint egy évtől öt évig, míg az elbíráláskori szerint öt évig terjedő (azaz – a törvényi generál-minimumra figyelemmel 3 hónaptól 5 évig terjedő) szabadságvesztéssel büntetendő, így valóban a jelenlegi jogszabály eredményezett enyhébb elbírálást a vádlottra nézve.

[14] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét – a joghátrányra korlátozva – szintén a törvényi előírásoknak megfelelően, a Be. 562.§ (2) bekezdésének megfelelően teljesítette, figyelemmel arra, hogy a fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetés mértékére vonatkoztak.

[15] Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben alkalmazandó joghátrány tekintetében a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a Kúria 56.BK véleményének szem előtt tartásával, körültekintően vizsgálta, jelölte meg, de azok annyi kiegészítést mindenképpen indokoltak, hogy további súlyosító körülmény a hasonló jellegű cselekmények köztudomású elszaporodottsága, ellenben jelentős nyomatékú enyhítő körülmény a vádlott oldalán 53%-os munkaképesség csökkenést eredményező betegsége.

[16] Mindezzel együtt is, a törvényszék a joghátrány alkalmazásánál indokoltan tulajdonított jóval nagyobb jelentőséget az I.r. vádlott oldalán jelentkező nagy számú és súlyú enyhítő körülményeknek, és azzal az elsőbírói állásponttal is egyetértett a másodfokú bíróság, hogy nem hagyható figyelmen kívül az sem, miszerint az adott bűncselekmény kategórián belül az elkövetési érték szabálysértési értékhatárt alig haladó mértékére figyelemmel csekélyebb tárgyi súlyúnak tekinthető.

[17] Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét a Btk. 399.§ (4) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés szerint büntetendő, folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetében állapította meg, melynek törvényi büntetési tétele a fentiekben már kifejtettek szerint 3 hónaptól 5 évig terjedő szabadságvesztés. Márpedig a Btk. 65.§ (1) bekezdése pedig vétség, valamint háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő büntett miatt ad törvényes lehetőséget a büntetés kiszabásának próbaidőre történő elhalasztására, ha alaposan feltehető, hogy a büntetés célja intézkedés alkalmazásával is elérhető, így megállapítható, hogy valóban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott terhére megállapított büntett törvényi büntetési tételét figyelmen kívül hagyva, a Btk. 65.§ (1) bekezdése ellenére az I.r. vádlottal szemben próbára bocsátás intézkedést alkalmazott, mert az törvény szerint kizárt.

[18] A Btk.79.§-a értelmében a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el.

[19] Alapvetően a másodfokú bíróság is egyetértett az ügyészi fellebbezésnek azzal az álláspontjával, hogy bár a Btk. 33.§ (4) bekezdése lehetővé teszi alternatív szankció alkalmazását, Terhelt1 esetében szóba jöhető közérdekű munka büntetés az 53%-os munkaképesség csökkentéssel járó betegségére – vagyis a büntetés végrehajthatatlanságára - tekintettel nem alkalmazható, míg a pénzbüntetés kiszabása a létminimum körüli jövedelme alapján létfenntartását veszélyeztetné, meg nem fizetése esetén pedig – annak okától függetlenül - szabadságvesztésre átváltoztatása miatt is a büntetés céljain túlmutató, megtorló hátrányt jelentene.

[20] Nem hagyható figyelmen kívül ugyanakkor a pénzmosás büntetnének – a törvényi büntetési tételben is kifejezésre juttatott – fokozott társadalomra veszélyessége, ezért a büntetés generális prevenciós céljának érvényre juttatása érdekében a másodfokú bíróság egyetértett az ügyészségnek azzal az álláspontjával, hogy még a viszonylag alacsonyabb összegű elkövetési érték ellenére is szabadságvesztés büntetés alkalmazása indokolt az I.r. vádlott esetben.

[21] Mindezek alapján a másodfokú bíróság I.r. vádlottal szemben intézkedés alkalmazása helyett, a Btk. 34.§-a alapján, a Btk. 36.§-ára is figyelemmel, a Btk. 399.§ (5) bekezdésében meghatározott törvényi büntetési tétel keretei között, szabadságvesztés büntetést szabott ki

[22] A szabadságvesztés tartamának megállapításánál azonban figyelemmel volt az I.r. vádlott javára az enyhítő körülmények körében számba vett tényezőkre, így a büntetlen előéletére, az igen jelentős időmúlásra, valamint az I.r. vádlott egészségi állapotára is, amikor azt – a Btk. 80.§ (2) bekezdéséből kiindulva – a törvényi generális minimumot némileg meghaladó tartamban (négy hónapban) határozta meg.

[23] Terhelt1 I.r. vádlott esetben megalapozottan feltehető, hogy a büntetés célja – büntetlen előéletére, személyi körülményeire figyelemmel - annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a szabadságvesztés végrehajtását a másodfokú bíróság a Btk. 85.§ (1) bekezdése alapján, a (2) bekezdés keretei között, az igen jelentős időmúlásra figyelemmel, a törvényi minimumban megállapított, 1 év próbaidőre felfüggesztette.

[24] A szabadságvesztés elrendelése esetére a végrehajtási fokozatának megállapítása a Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontján, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása a Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pontján alapul.

[25] Az ítéltábla az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) AB határozatának [74] bekezdésében kifejtett alkotmányos követelményekre figyelemmel vizsgálta a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt terhelttek tekintetében is a Btk. 102. (1) bekezdése szerinti előzetes mentesítés kedvezményében részesítés lehetőségét.

[26] A büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló intézkedés. Az ítélkezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni [BJD 9986.], de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is [BH1983.221.]. A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják [BJD 8779.], de egyben ki is zárhatják. A már értékelt körülményeknek az érdemesség vizsgálata során történő ismételt figyelembevétele tehát a kétszeres értékelés tilalmát nem sérti.

[27] Mindezekre figyelemmel, a másodfokú bíróság Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében büntetlen előéletét, és a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időmúlást értékelve úgy ítélte, hogy az előzetes mentesítés alkalmazására érdemes, ezért őt a Btk. 102.§ (1) bekezdése alapján az elítéléshez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetesen mentesítette.

[28] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései a büntető anyagi és eljárásjogi rendelkezéseknek mindenben megfeleltek.

[29] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata szerinti tanácsulésen a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtatta meg, míg egyebekben azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy Terhelt1 I.r. vádlott születési helyét az iratok tartalmának megfelelően helyesbítette.

Budapest, 2022. április 6.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k. Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k. dr. Raczky Katalin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 7.B.546/2020/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.383/2021/6. számú ítéletében írt változtatással 2022. április 6. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. április 6.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.
a tanács elnöke